

บันทึก

เรื่อง การมีสินค้ามาตรฐานที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดไว้ใน
กรอบครองเพื่อจำหน่ายในทางการค้าออกตามพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓ (กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัดจดทะเบียน
เลิกห้างฯ และเลิกเป็นผู้ทำการค้าออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน)

กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พณ
๐๓๐๘/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่า
กรมการค้าต่างประเทศโดยสำนักงานมาตรฐานสินค้า ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓ มีปัญหาในการวินิจฉัยข้อกฎหมายเกี่ยวกับการ
ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย
ปัญหาข้อกฎหมาย ได้ดังนี้

เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๕ กรมการค้าต่างประเทศ โดยสำนักงานมาตรฐาน
สินค้าพบว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคเจริญอิมพอร์ตเอ็กซ์พอร์ต ซึ่งจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้า
ออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน และสำนักงานมาตรฐานสินค้าได้ออกใบทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าออกฯ
ให้เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ มีสินค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังผิดมาตรฐานไว้ในครอบครอง
และเก็บอยู่ ณ โกดังชัยประสิทธิ์พืชผล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โกดังหมายเลข ๑
ซึ่งเป็นโกดังที่ห้างฯ จดทะเบียนเป็นสถานที่เก็บสินค้าในการตรวจสอบสต็อกเพื่อขอรับจัดสรร
ปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังไปยังประชาคมยุโรป ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มีปริมาณ
ประมาณ ๗,๐๐๐ ตัน โดยผิดมาตรฐานเกี่ยวกับเปอร์เซ็นต์แป้งต่ำ ดินทรายสูง กลิ่นและสีผิดปกติ
โดยเฉพาะมีเส้นใยสูงมาก ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องทำลายให้สิ้นสภาพภายใน ๙๐ วัน แต่ก่อน
ทำลาย ผู้ครอบครองอาจยื่นคำร้องขอทอนปริมาณสินค้าเป็นส่วน ๆ แล้วชักตัวอย่างไปตรวจสอบ
และวิเคราะห์ และให้ทำลายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเฉพาะส่วนที่ปรากฏผลตรวจสอบและ
วิเคราะห์ว่าผิดมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ทำลายได้ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์
และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่คุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่
กำหนด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ทั้งนี้ สำนักงานมาตรฐานสินค้าโดย
พนักงานเจ้าหน้าที่อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าออก พ.ศ.
๒๕๐๓ อาศัยสินค้าในโกดังหมายเลข ๑ และทำตราประทับประตูกอด้งทั้งหมดห้ามเคลื่อนย้าย
สินค้าไว้แล้วเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๓๕ ต่อมา ห้างฯ ได้ยื่นคำร้องฯ มส.๑๘ ที่ ๑๕๗๗/๒๕๓๕
ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๕ และ มส.๑๘ ที่ ๑๘๓๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๕ แจ้ง
ความประสงค์ที่จะปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ โดยขอให้เจ้าหน้าที่สำนักงานมาตรฐาน
สินค้าไปเก็บตัวอย่างมาตรฐานโกดังหมายเลข ๑ เพื่อจะทำการคัดแยกทอนสินค้าเป็นส่วน ๆ ละ ๑๐๐
ตัน และให้เจ้าหน้าที่ชักตัวอย่างวิเคราะห์ ถ้าปรากฏผลวิเคราะห์สินค้าส่วนใดปรับปรุงได้ ห้างฯ

จะได้ขนย้ายไปทำการปรับปรุง ถ้าผลวิเคราะห์ส่วนใดผิดมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ต้องทำลาย ห้างฯ ก็จะทำลายให้สิ้นสภาพต่อไป โดยจะนำไปฝังดินที่ตำบลบ้านหมอ อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี และขอเริ่มทำการคัดแยกทอนกองสินค้าตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และในการนี้ กรมการค้าต่างประเทศได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการขึ้น ๒ คณะ คือ (๑) คำสั่งกรมการค้าต่างประเทศ ที่ ๔๕/๒๕๓๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการคัดแยกทอนกองผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๓๕ และ (๒) คำสั่งกรมการค้าต่างประเทศ ที่ ๔๖/๒๕๓๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทำลายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๓๕ คณะกรรมการคัดแยกทอนกองผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังได้เริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๕ โดยได้คัดแยกทอนกองสินค้าเป็นส่วน ๆ ละ ๑๐๐ ตัน ได้จำนวน ๑๓ กอง และชักตัวอย่าง จำนวน ๑๓ ตัวอย่าง ส่งวิเคราะห์ ปรากฏผลวิเคราะห์ว่ามีสินค้าอยู่ในเกณฑ์ต้องนำไปทำลายให้สิ้นสภาพ จำนวน ๖ กอง รวมปริมาณประมาณ ๖๐๐ ตัน และสินค้าอยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปปรับปรุงคุณภาพใหม่ได้ จำนวน ๗ กอง รวมปริมาณประมาณ ๗๐๐ ตัน และต่อมา เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๕ ห้างฯ ได้ยื่นคำร้องขอชะลอการทอนกองสินค้าดังกล่าวไว้ และจะเริ่มดำเนินการต่อในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ โดยอ้างว่าไม่มีโกดังสำหรับคัดแยกทอนกองสินค้า และในระหว่างที่ห้างฯ ยื่นคำร้องขอดำเนินการคัดแยกและทอนกองสินค้าซึ่งห้างฯ ได้ดำเนินการคัดแยกและทอนกองตั้งแต่วันที่ ๒๐-๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ นั้น ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ ห้างฯ ได้ยื่นคำร้องฯ มส.๑๘ ที่ ๑๘๐๗/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ ต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้า ขอยกเลิกใบทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน โดยแนบหลักฐานสำเนาหนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕ ซึ่งได้แจ้งยกเลิกการจดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด และนายทะเบียนได้จดทะเบียนยกเลิกแล้ว เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕ พร้อมทั้งขอให้เจ้าหน้าที่ไปเก็บบัตรผูกมัดผนึกตรากองสินค้าที่ย้ายไว้ โดยอ้างว่าเนื่องจากห้างฯ ถูกผู้ให้เช่ายกเลิกการเช่า ห้างฯ จึงมีความจำเป็นต้องขนย้ายสินค้าไปไว้ที่อื่น

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเจ้าหน้าที่กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาแล้ว เห็นว่าเนื่องจากห้างฯ กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนที่ห้างฯ จะจดทะเบียนเลิกห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างฯ จึงต้องรับผิดชอบในฐานมีผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังผิดมาตรฐานไว้ในครอบครอง มีภาระที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ ตรี แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่คุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ซึ่งห้างฯ ก็ได้แสดงเจตนาและยอมรับสภาพโดยยื่นคำร้องขอดำเนินการตามขั้นตอนที่ประกาศกระทรวงพาณิชย์ฯ กำหนดไว้ แต่ปรากฏว่าในระหว่างดำเนินการอยู่นั้น ห้างฯ ได้ยื่นคำร้องขอยกเลิกใบทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน โดยแนบหลักฐานสำเนาหนังสือรับรองการยกเลิกห้างฯ และนายทะเบียนได้จดทะเบียนยกเลิกให้เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕

กรรมการค้าต่างประเทศ จึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายมาเพื่อพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ห้างฯ ได้ลั่นสภาพการเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน แล้วหรือไม่

๒. ในกรณีที่ห้างฯ ลั่นสภาพการเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานแล้ว

๒.๑ ผลិតภัณฑ์มันสำปะหลังที่ผิดมาตรฐานที่อยู่ในความครอบครองของห้างฯ เป็นสินค้าที่มีไว้เพื่อจำหน่ายในทางการค้าขายออก หรือไม่

๒.๒ ห้างฯ หรือผู้ครอบครองยังคงต้องรับผิดชอบในฐานะที่มีสินค้าผิดมาตรฐานไว้ในครอบครองและมีภาระต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ ตรี และประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าวข้างต้นต่อไป หรือไม่

๒.๓ ในกรณีที่ห้างฯ ไม่ดำเนินการปรับปรุงหรือทำลายให้ลั่นสภาพให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน และรัฐมนตรีมิได้ขยายระยะเวลาให้ปฏิบัติต่อไป กรรมการค้าต่างประเทศสามารถดำเนินคดีกับผู้ครอบครองผลិតภัณฑ์มันสำปะหลังผิดมาตรฐาน ฐานฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ตรี ซึ่งมีโทษตามมาตรา ๕๑ ได้หรือไม่ และผู้รับผิดชอบผู้ใด

๒.๔ ในกรณีที่ห้างฯ ได้ขายหรือโอนสินค้าให้ผู้อื่นไป ผู้รับซื้อหรือผู้ครอบครองรายใหม่ยังคงต้องรับผิดชอบและมีภาระต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับ ข้อ ๒.๒ หรือไม่

๓. การทำลายผลិតภัณฑ์มันสำปะหลังที่มีคุณภาพผิดมาตรฐานซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องทำลายให้ลั่นสภาพ ซึ่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ครอบครองต้องดำเนินการทำลายนั้น จะถือเป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ ที่กำหนดว่า สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับการคุ้มครองขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาข้อหารือของกรรมการค้าต่างประเทศดังกล่าว ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรรมการค้าต่างประเทศ) แล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า

(๑) ห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคเจริญอิมพอร์ตเอ็กซ์พอร์ต ได้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔

(๒) จากการตรวจสอบโดยชักตัวอย่างสินค้ามาตรฐานผลិតภัณฑ์มันสำปะหลังในโกดังหมายเลข ๑ ของห้างฯ ซึ่งเป็นโกดังที่ห้างฯ จดทะเบียนเป็นสถานที่เก็บสินค้าในการตรวจสอบสต็อกเพื่อขอรับส่วนจัดสรรปริมาณการส่งออกผลិតภัณฑ์มันสำปะหลังไปยังประชาคมยุโรป ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๕^๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่ได้พบว่าสินค้ามาตรฐานผลិតภัณฑ์มันสำปะหลังที่เก็บอยู่ในโกดังดังกล่าว ปริมาณ ๗,๐๐๐ ตัน เป็นสินค้าที่ผิดมาตรฐานในเรื่องเส้นใย ดินทราย และแป้ง รวมทั้งกลิ่นและสีผิดปกติ อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องทำลายให้ลั่นสภาพ

^๑ เป็นการจดทะเบียนโกดัง/ไซโล ตามข้อ ๑ ของประกาศกรรมการค้าต่างประเทศ ฉบับที่ ๒๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการตรวจสอบสต็อกผลិតภัณฑ์มันสำปะหลังชนิดอัดเม็ด ประจำปี ๒๕๓๔

ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ที่คุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ข้อ ๒^๒ จึงได้มีคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ ๙/๒๕๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓ อาศัยผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของห้างฯ ซึ่งเก็บอยู่ในโกดังหมายเลข ๑ ทั้ง ๗,๐๐๐ ตัน และได้ผนึกตราประทับไว้ที่ประตูโกดังทั้งหมด

(๓) เมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคเจริญอิมพอร์ตเอ็กซ์พอร์ต ได้รับทราบคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๓๕ ห้างฯ ได้ยื่นคำร้องฯ มส.๑๘ ที่ ๑๕๗๗/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๕ โดยอาศัยสิทธิที่กำหนดไว้ตามวรรคสามของข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่คุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าโดยวิธีแยกสินค้าออกเป็นกอง กองละ ๕๐ ตัน และเก็บชักตัวอย่าง

^๒ ข้อ ๒ ให้ผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายในทางการค้าของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ที่รู้ภายหลังว่าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่ครอบครองนั้นมีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังผิดมาตรฐาน เนื่องจาก

(๑.๑) มีวัตถุอื่นเจือปนในลักษณะที่ทำให้สินค้านั้นผิดไปจากมาตรฐานสินค้า ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่กำหนด หรือ

(๑.๒) มีความชื้นเกินกว่าร้อยละ ๑๘ ของน้ำหนัก หรือ

(๑.๓) มีเส้นใยเกินกว่าร้อยละ ๗ ของน้ำหนัก หรือ

(๑.๔) มีทรายเกินกว่าร้อยละ ๕ ของน้ำหนัก หรือดินทรายเกินกว่าร้อยละ ๖.๕ ของน้ำหนัก หรือ

(๑.๕) มีสารตัวเชื่อมเกินกว่าที่กำหนดไว้ คือ

(๑.๕.๑) มีกากน้ำตาล หรือน้ำมันพืชที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยงรวมกัน หรืออย่างใดอย่างหนึ่งเกินกว่าร้อยละ ๖ ของน้ำหนัก

(๑.๕.๒) มีสิ่งอื่น ๆ ซึ่งไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยงนอกเหนือจากกากน้ำตาล หรือน้ำมันพืชเกินกว่าร้อยละ ๒ ของน้ำหนัก

ให้ทำลายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังให้สิ้นสภาพจากการเป็นผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทำลายโดยเผาทิ้ง หรือโดยวิธีอื่นที่ไม่อาจนำผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนั้นมาใช้เป็นประโยชน์ได้อีกต่อไป

ถ้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่ต้องทำลายให้สิ้นสภาพมีปริมาณตั้งแต่ ๑๐ เมตริกตันขึ้นไป และก่อนทำลาย ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังดังกล่าว อาจยื่นคำร้องขอต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา ขอทอนปริมาณสินค้าออกเป็นส่วน ๆ เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ แต่ละส่วนมีปริมาณใกล้เคียงกันส่วนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตริกตัน แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ เมตริกตัน แล้วให้ชักตัวอย่างผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนั้นไปตรวจสอบและวิเคราะห์โดยให้ผู้มีไว้ใน ครอบครองเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายและค่าบริการการตรวจสอบและวิเคราะห์ และทำลายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเฉพาะส่วนที่ปรากฏผลการตรวจสอบและวิเคราะห์ ในขั้นนี้ว่าผิดมาตรฐานตามที่ระบุไว้ดังกล่าวข้างต้น

(๒) ในกรณีที่ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังผิดมาตรฐานในลักษณะอื่นนอกจากที่ระบุใน (๑) ให้แก้ไขปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนั้นจนมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด หรือ จะทำลายให้สิ้นสภาพจากการเป็นผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามวิธีระบุใน (๑) ก็ได้

สินค้าแต่ละกองไปวิเคราะห์

(๔) เมื่อได้รับคำร้องตาม (๓) กรมการค้าต่างประเทศได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดแยกและทอนกองผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพื่อดำเนินการตามคำขอของห้างฯ

(๕) ในระหว่างที่กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการคัดแยกและทอนกองเพื่อตรวจวิเคราะห์สินค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามคำขอของห้างฯ ห้างฯ ได้ยื่นคำร้องฯ มส.๑๘ ที่ ๑๘๐๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ แจ้งความจำนงค์ต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้า ขอเล็กเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน^๓ โดยอ้างว่าห้างฯ ได้ยกเลิกการจดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด และนายทะเบียนได้จดทะเบียนยกเลิกไปแล้ว โดยสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้จดทะเบียนเลิกห้างหุ้นส่วนจำกัด ให้เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕ และได้ตั้งนายเทียนชัย กิตติสุรินทร์ เป็นผู้ชำระบัญชี พร้อมกันนั้นห้างฯ ได้ร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปเก็บตรึงมัดตราสินค้าในโกดังหมายเลข ๑ ของห้างฯ เพื่อห้างฯ จะย้ายกองสินค้าไปอยู่ที่อื่น โดยอ้างว่าผู้ให้เช่าโกดังได้ยกเลิกการให้เช่า

(๖) ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๕ ห้างฯ ได้ยื่นคำร้องฯ มส.๑๘ ที่ ๑๘๐๓/๒๕๓๕ ขอให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าทำการวิเคราะห์คุณภาพสินค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของห้างฯ โดยแยกเป็นกอง กองละ ๑๐๐ ตัน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาข้อหาหรือของกรมการค้าต่างประเทศ โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. สำหรับปัญหาประการที่ ๑ ที่หาหรือว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคเจริญอิมพอร์ต เอ็กซ์พอร์ตได้สิ้นสภาพการเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานแล้วหรือไม่นั้น เห็นว่า บทบัญญัติในมาตรา ๑๒^๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ กำหนดให้การเป็น “ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน” โดยส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องกระทำโดยวิธีการจดทะเบียนต่อนายทะเบียน ณ สำนักงาน

^๓ พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓_

มาตรา ๑๕ การเลิกทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานซึ่งได้จดทะเบียนแล้วทั้งหมดหรือเฉพาะสินค้ามาตรฐานบางประเภทหรือบางชนิด การย้ายสำนักงาน การเปลี่ยนผู้จัดการหรือกรรมการ หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ให้ผิดไปจากที่ได้จดทะเบียนไว้ ให้ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานแจ้งการเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลง

^๔ มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการค้าโดยส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักร ทางด่านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนดซึ่งสินค้ามาตรฐานใด ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานนั้น ณ สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานและคุณสมบัติของผู้จดทะเบียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในกฎกระทรวง ให้ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานปฏิบัติเพื่อประโยชน์แก่การควบคุมมาตรฐานสินค้าด้วยก็ได้

มาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา และบทบัญญัติในมาตรา ๑๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓ กำหนดให้การเลิกทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้วนั้น ต้องกระทำโดยวิธีการแจ้งการเลิกต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิก ดังนั้น การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคเจริญอิมพอร์ตเอ็กซ์พอร์ตซึ่งได้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานตามมาตรา ๑๒^๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕ และได้จดทะเบียนเลิกห้างหุ้นส่วนจำกัดเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕ โดยนายเทียนชัย กิตติสุรินทร์ ผู้ชำระบัญชี^๗ ได้แจ้งการเลิกเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ แล้ว การเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานของห้างฯ จึงหมดไป อันมีผลทำให้ห้างฯ ไม่มีสิทธิที่จะส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้ามาตรฐานทางด่านศุลกาการที่รัฐมนตรีกำหนดได้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

๒. สำหรับปัญหาประการที่ ๒ ประเด็นที่ ๒.๑ ที่หาหรือว่า ในกรณีที่ห้างฯ ล้มสภาพการเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานแล้ว ผลกระทบที่มันสำปะหลังที่ผิดมาตรฐานที่อยู่ในความครอบครองของห้างฯ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีไว้เพื่อจำหน่ายในทางการค้าขายออกหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผลกระทบที่มันสำปะหลังที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดเป็นสินค้าที่ห้างฯ มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายในทางการค้าขายออก และเป็นของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อายัดไว้แล้วตามมาตรา ๔๒ (๓) ^๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ดังนั้น แม้ว่าห้างฯ จะได้พ้นสภาพจากการเป็น “ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน” ตามมาตรา ๑๒^๖ แล้ว สินค้าที่เป็นของกลางนั้นก็ยังคงมีสภาพเป็นสินค้าที่มีไว้เพื่อจำหน่ายในทางการค้าขายออกของผู้กระทำความผิดอยู่ต่อไป การแจ้งการเลิกการเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานไม่มีผลทำให้สภาพของสินค้านั้นเปลี่ยนแปลงไป

สำหรับประเด็นที่ ๒.๒ ที่หาหรือว่า ห้างฯ หรือผู้ครอบครองยังจะต้องรับผิดชอบในฐานะที่มีสินค้าผิดมาตรฐานไว้ในครอบครอง และมีภาระที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ ตรี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕)

^๗ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๒๕๙ ผู้ชำระบัญชีทั้งหลายย่อมมีอำนาจตั้งจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) แก่ต่างว่าต่างในนามของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทในอรรถคดีพิพาทอันเป็นแพ่งหรืออาญาทั้งปวง และทำประณิประนอมยอมความ

(๒) ดำเนินกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตามแต่จำเป็นเพื่อการชำระสะสางกิจการให้เสร็จไปด้วยดี

(๓) ขายทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๔) ทำการอย่างอื่น ๆ ตามแต่จำเป็น เพื่อชำระบัญชีให้เสร็จไปด้วยดี

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕)

มาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ที่คุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๖ หรือไม่ และประเด็นที่ ๒.๓ ที่หาหรือว่า ในกรณีที่ห้างฯ ไม่ดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ฯ ภายใน ๙๐ วัน และรัฐมนตรีมิได้ขยายระยะเวลาให้ปฏิบัติต่อไป กรมการค้าต่างประเทศสามารถดำเนินคดีกับผู้ครอบครองผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังผิดมาตรฐาน ฐานฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ตริ อันมีโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้หรือไม่ และผู้รับผิดจะเป็นผู้ใดนั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคเจริญอิมพอร์ตเอ็กซ์พอร์ตมีสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดไว้ในกรอบครองเพื่อจำหน่ายในทางการค้าขาออก ย่อมต้องถือว่าห้างฯ เป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๑^{๙๐} ฐานฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ตริ^{๙๑} แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ นับแต่วันครบกำหนด ๙๐ วัน ที่ห้างฯ ไม่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงคุณภาพของสินค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด หรือไม่ทำลายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังให้สิ้นสภาพการเป็นผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๒^{๙๒} ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่คุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๖ และเป็นผู้กระทำความผิดตามข้อ ๑^{๙๓} แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๘ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ.

^{๙๐} มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ตริ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

บรรดาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสินค้าที่ยึดได้จากการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ตริ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ส่วนบรรดาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสินค้าที่ยึดได้จากการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ จะริบหรือไม่ก็ได้

^{๙๑} มาตรา ๑๗ ตริ ห้ามมิให้ผู้ใดเอาวัตถุดิบเจือปนสินค้ามาตรฐานที่ทำหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายในทางการค้าขาออกจนเป็นผลให้มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดไว้ หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายในทางการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานที่รู้หรือว่ามีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดไว้

ในกรณีที่ผู้ครอบครองสินค้ามาตรฐานรู้ภายหลังว่า สินค้ามาตรฐานที่ครอบครองนั้นมีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด ยังมีให้ถือว่าผู้นั้นครอบครองสินค้ามาตรฐานโดยรู้ว่าเป็นสินค้ามาตรฐานที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด เว้นแต่ผู้ครอบครองจะไม่แก้ไขปรับปรุงคุณภาพของสินค้ามาตรฐานนั้นให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดหรือทำให้สิ้นสภาพ หรือทำอย่างหนึ่งอย่างใด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

^{๙๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๙๓} ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๘ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

ข้อ ๑ ผู้ใดเจือปนผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังด้วยวัตถุดิบ เป็นผลให้มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังโดยรู้หรือว่าเป็นผลิตภัณฑ์มัน

๒๕๒๐ โดยแม้ว่าจะปรากฏว่า ห้างฯ ได้จดทะเบียนเลิกห้างตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕ แล้ว ก็ไม่มีผลทำให้การกระทำความผิดของห้างฯ ที่ได้กระทำไปแล้วลบล้างหมดสิ้นไปด้วย ดังนั้น จึงเห็นว่า แม้ห้างฯ จะได้จดทะเบียนเลิกการเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไปแล้ว รวมทั้งได้แจ้งการเลิกเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานด้วย ห้างฯ ก็ยังจะต้องรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้มีสินค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดไว้ในกรอบครองเพื่อจำหน่ายในทางการค้าขายออก และยังคงมีภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ ตรี^{๙๔} แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐาน สินค้าขายออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๖ อยู่ต่อไป กล่าวคือ ห้างฯ ยังคงมีภาระหน้าที่ในการที่จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๒^{๙๕} ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว หากห้างฯ ไม่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงคุณภาพหรือทำลายสินค้าให้เสร็จสิ้นภายใน ๙๐ วัน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๔^{๙๖} ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ฯ กรมการค้าต่างประเทศย่อมสามารถดำเนินคดีต่อห้างฯ ได้ในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๑^{๙๗} แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้

สำหรับประเด็นที่ ๒.๔ ที่หารือว่า ในกรณีที่ห้างฯ ได้ขายหรือโอนสินค้าให้ผู้อื่นไป ผู้รับซื้อหรือผู้ครอบครองรายใหม่ยังคงต้องรับผิดชอบและมีภาระต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๒.๒ หรือไม่ นั้น เห็นว่า ในเรื่องนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานของห้างฯ เป็นสินค้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อายัดไว้ตามมาตรา ๔๒ (๓) ^{๙๘} แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก พ.ศ. ๒๕๐๓ สินค้าดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินตาม

สำปะหลังที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๙๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๒)

^{๙๕} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๙๖} ประกาศกระทรวงพาณิชย์ฯ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๖

ข้อ ๔. ให้ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒ ปฏิบัติตามที่ระบุใน (๑) หรือ (๒) ของข้อ ๒ แล้วแต่กรณี ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๙๐ วันนับตั้งแต่วันที่รู้หรือควรรู้ว่าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนั้นผิดมาตรฐาน

ในกรณีที่ไม้อาจปฏิบัติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนั้นให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดระยะเวลาที่ระบุในวรรคหนึ่งได้ รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายอาจขยายระยะเวลาให้ปฏิบัติต่อไปอีกตามที่พิจารณาเห็นสมควรเป็นกรณีๆ ไป

^{๙๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๑)

^{๙๘} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

มาตรา ๑๔๒^{๑๙} แห่งประมวลกฎหมายอาญา ห้ามฯ จึงไม่อาจขายหรือโอนสินค้าดังกล่าวไปให้ผู้อื่นได้ กรณีตามประเด็นที่ ๒.๔ จึงไม่อาจเกิดขึ้นได้

สำหรับปัญหาประการที่ ๓ ที่หรือว่า การทำลายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่มีคุณภาพผิดมาตรฐานที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องทำลายให้สิ้นสภาพไป ซึ่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ครอบครองต้องดำเนินการทำลายนั้น จะถือเป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๕^{๒๐} แห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำหนดว่า สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับการคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๗ (๑) (ข)^{๒๑} แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ อำนาจหน้าที่ของกรรมการร่างกฎหมายมีแต่เพียงการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายเท่านั้น แต่ตามข้อหารือของกระทรวงพาณิชย์ในปัญหาประการที่ ๓ นี้ เป็นการตั้งประเด็นว่า กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าฯ ออกซึ่งให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายสินค้าที่ผิดมาตรฐานสินค้าที่กำหนดเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ อันเป็นเรื่องของรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๕^{๒๒} ซึ่งเป็นอำนาจโดยเฉพาะของตุลาการรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๐๕^{๒๓} และมาตรา ๒๐๖^{๒๔} ดังนั้น กรรมการร่างกฎหมายจึงไม่อาจให้ความเห็นในปัญหานี้ได้

^{๑๙} มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสียหรือทำให้สูญหายหรือรั่วประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ อันเจ้าพนักงานได้ยึด รักษาไว้ หรือสั่งให้ส่งเพื่อเป็นพยานหลักฐาน หรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าเจ้าพนักงานจะรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นไว้เอง หรือสั่งให้ผู้อื่นหรือผู้อื่นส่งหรือรักษาไว้ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๒๐} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔

มาตรา ๓๕ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๒๑} มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการร่างกฎหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

(ข) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติของคณะรัฐมนตรี

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๒๒} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔_

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

^{๒๓} มาตรา ๒๐๕ เมื่อร่างพระราชบัญญัติใดได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตาม มาตรา ๘๘

(๑) หากสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกัน มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเต็มทรัพย์
(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๓๕

เสนอความเห็นต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แล้วให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าวส่งความเห็นนั้นไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย แล้วแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ

(๒) หากนายกรัฐมนตรีเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้ส่งความเห็นเช่นนั้นไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย แล้วแจ้งให้ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบ

ในระหว่างที่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้นายกรัฐมนตรีระงับการดำเนินการเพื่อประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ถ้าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

^{๒๔} มาตรา ๒๐๖ ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเอง หรือคู่ความโต้แย้งโดยศาลเห็นว่า มีเหตุผลอันสมควรว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๕ และยังไม่มีความวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แล้วส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการ เพื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้ในคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว